

ลักษณะ

หนอนหัวด้ามะพร้าว

ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนปีกสีเทาอ่อนมีจุดสีเทาเข้มที่ปลายปีก ลำตัวแบน สามารถวางไข่ตั้งแต่ 49-490 ฟอง ไข่มีลักษณะกลมรีแบนวางไข่เป็นกลุ่ม ไข่เมื่อวางใหม่ มีสีเหลืองอ่อนและ สีจะเข้มขึ้นเมื่อใกล้ฟัก ตัวหนอนที่ฟักใหม่จะมีหัวสีดำ ลำตัวสีเหลือง สีของส่วนหัวจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มเมื่ออายุมากขึ้น ตัวหนอนมีสีน้ำตาลอ่อนและ มีลายสีน้ำตาลเข้มพาดยาวตามลำตัว



พืชอาศัย

มะพร้าว ตาล โตนด อินทผลัม หมาก ปาล์มน้ำมัน ปาล์มประดับต่าง ๆ เช่น ตาลฟ้า ปาล์มหางกระรอก หมากเขี้ยว หมากแดง จึง **นอกจากนั้นยังพบบ่งทำลายต้นกล้วยที่ปลูกใต้ต้นมะพร้าว**

การป้องกันกำจัด

1. ตัดใบที่มีหนอนหัวด้าลงทำลาย นำลงมาเผาหรือฝังทำลาย
2. การพ่นด้วยชีวภัณฑ์ บีที ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ใช้ในการควบคุมหนอนผีเสื้อศัตรูพืช อัตรา 80-100 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นต้นละ 3-5 ลิตรให้ทั่วทรงพุ่ม ขึ้นกับขนาดทรงพุ่ม และเครื่องพ่น ให้พ่น 3 ครั้งติดต่อกัน ห่างกันครั้งละ 7-10 วัน
3. การใช้แตนเบียนควบคุมหนอนหัวด้ามะพร้าว ได้แก่ แตนเบียนโกนิโอซิส นิแพนติดีส แนะนำให้ปล่อย ตัวเต็มวัย อัตรา 50 - 100 ตัวต่อไร่ ปล่อย 3 ครั้ง แต่ละครึ่งห่างกัน 1 เดือน หากสามารถปล่อยแตนเบียนโกนิโอซิสได้มากจะทำให้เห็นผลในการควบคุมเร็วขึ้น
4. การควบคุมด้วยสารเคมีโดยวิธีฉีดเข้าลำต้น เป็นวิธีที่ใช้ในกรณีที่พบหนอนหัวด้าระบาดรุนแรง ห้ามใช้กับมะพร้าวที่มีลำต้นสูงน้อยกว่า 12 เมตร และไม่ใช้ใช้ในมะพร้าวน้ำหอมและมะพร้าวกะทิ
 - 4.1 คัดเลือกต้นมะพร้าวที่มีความสูงมากกว่า 12 เมตร
 - 4.2 ใช้สว่านที่ดัดแปลงจากเครื่องตัดหญ้า โดยส่วนปลายตัดใบพัดออก แล้วดัดแปลงใส่ดอกสว่านแทน
 - 4.3 ทำการเจาะต้นมะพร้าวสูงจากพื้นดินประมาณ 1 เมตร โดยใช้ดอกสว่านขนาด 4 - 5 หุน เจาะต้นละ 2 รู ตรงข้ามกัน ความลึกประมาณ 10 เซนติเมตร การเจาะต้องเอียงให้ทำมุม 45 องศา ป้องกันสารไหลย้อนออกมา
 - 4.4 ใส่สารฆ่าแมลง อีมาเม็กดินเบนโซเอต (1.92% อีซี) อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น โดยแบ่งใส่ครึ่งหนึ่งของสารต่อ 1 รู พร้อมกัน
 - 4.5 หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันตัดให้ได้ขนาดประมาณ 1 ลูกบาศก์นิ้ว อุดตรงรูทันทีเพื่อป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อนออกมา

ใบติดทุเรียน

ลักษณะ

ใบเพสลาดที่เป็นโรคจะมีจุดดำน้ำรูปร่างไม่แน่นอน แผลจะขยายใหญ่ขึ้นคล้ายถูกน้ำร้อนลวก เป็นสีน้ำตาลอ่อน อาการไหม้อาจจะเกิดที่บริเวณขอบใบด้านปลายใบ กลางใบหรือทั้งใบ ใบที่ถูกเชื้อราทำลายจะมีเส้นใยสีน้ำตาลอ่อนยึดอยู่เป็นแผง และเส้นใยของเชื้อรา สามารถทำลายใบที่อยู่ติดกันได้ สามารถแพร่กระจาย โดยใบที่เป็นโรคร่วงหล่นไปตกค้างอยู่กับใบอ่อนที่อยู่ในตำแหน่งถัดลงมาและบริเวณโคนต้น ทำให้เกิดแหล่งสะสมของเชื้อราที่จะแพร่กระจายต่อไป



การป้องกันกำจัด

1. ติดตามสถานการณ์โรคใบติดโดยสำรวจทุกต้น 7 วัน/ครั้ง
2. ตัดแต่งกิ่งให้ต้นทุเรียนมีรูปทรงที่สมบูรณ์และโปร่งพอดีที่จะรับแสงแดดได้ทั่วถึง
3. พบอาการ ของโรคเพียงเล็กน้อย ตัดส่วนที่เป็นโรคไปเผาทำลาย
4. เก็บรวบรวมใบเป็นโรคที่ร่วงหล่นอยู่ในบริเวณสวนไปเผาทำลาย
5. ใช้สารเคมี ใช้เมื่อใบเพสลาดถูกทำลายมากกว่าร้อยละ 10 ต่อต้น
สารเคมีที่แนะนำ คาร์เบนดาซิม 60% WP อัตรา 12 กรัม/น้ำ 20 ลิตร
คอปเปอร์ ออกซิดคลอไรด์ 85% WP อัตรา 50 กรัม/น้ำ 20 ลิตร
ฉีดพ่นที่ใบให้ทั่วทั้งต้น

